

Acht Miljard

Acht miljard mensen leven op deze Aarde. Acht miljard unieke mensen met allemaal een eigen mindset, een eigen gedachtegang, een eigen mening over alles, een eigen begrip over hun taal, een eigen voorkeur voor alles, een eigen karakter, een eigen set aan overtuigingen, een eigen overlevingsstrategie en een eigen idee van de werkelijkheid. Acht miljard eigen werelden en we doen alsof er maar één is.

Acht miljard mensen op deze Aarde en hoeveel daarvan kennen jou zoals jij werkelijk bent? Nul. Nada. En dat is inclusief jij zelf. Niemand kent jou en je kent jezelf ook niet. Je doet maar wat, je rommelt maar wat aan. Mieren hebben allemaal een taak en voeren die op een intelligente wijze uit. Mensen zijn domme wezens die geen idee hebben wat ze zijn en wat ze hier komen doen. Ze denken het te weten.

Acht miljard mensen zijn niet genoeg om volwassen te worden. Enkelen komen een heel eind, maar voordat ze volwassen zijn geworden gaan ze alweer dood. We leven te kort om volwassen te kunnen worden. Mensen zijn hulpeloze wezens die nergens komen zonder aan het handje meegenomen te worden. Sommigen vinden zichzelf heel wat, maar richten alleen maar schade aan vanuit hun egocentrisme.

Acht miljard dolende zielen op zoek naar zichzelf en de werkelijkheid. Echt denken kunnen ze niet, al doen ze nog zo hun best het lijkt nergens op. Hun geheugen is kort en gebrekkig. Een koppeling met intuïtie ontbreekt. Slimheid wordt verward met wijsheid. Mensen doen meer onzinnige dingen dan zinnige. Meer nutteloze dingen dan nuttige dingen. Ze gebruiken slechts een fractie van hun potentieel.

Acht miljard ondankbare wezens bevolken deze Aarde. Ze zien niet de Aarde zoals die is, maar pogen de Aarde te maken zoals het hen uitkomt vanuit verstoorde gedachten. Leven in overgave is hun vreemd. We hebben het verleerd, dat is iets van vroeger. Vroeger toen we nog primitief waren. Nu zijn we niet meer primitief, maar ernstig verdwaald in ons hoofd. Hoogmoed komt voor de val.

Acht miljard bange mensen die krampachtig proberen het leven te controleren. Ze zijn bang voor de dood en willen het eeuwige leven. Ze zijn bang voor de toekomst en verzekeren zich het liefste tegen alles wat hen kan overkomen. Ze accepteren geen verlies en keren nooit terug. Alles moet meer zijn en meer worden. We zijn als kleuters in een zandbak waar niemand bij mag en speeltjes afgepakt worden.

Acht miljard zonder uitzonderingen. Degene die zich niet herkennen in bovenstaande beschrijving begrijpen niet dat er geen ontkomen aan is. Ieder mens in deze fase van de evolutie bevindt zich ongeveer op dezelfde locatie van het pad dat de mens aflegt. Wanneer arme mensen rijker worden krijgen ze te maken met rijkere gedachten. Wanneer wijze mensen tegenslag krijgen worden ze venijniger in hun gedrag.

Acht miljard mensen en hoeveel zullen dit lezen? Acht? Misschien tachtig? Alles is zo ongelooflijk betrekkelijk. Gelukkig, denk ik, zijn we niet The Borg. We zijn geen collectief, maar gewoon acht miljard individuen die nog op geen enkele manier verbonden zijn. Niet verbonden met de ongeziene wereld. Niet verbonden met elkaar. Zelfs niet verbonden met ons zelf. Het is eigenlijk hilarisch. Laten we bescheiden zijn.